

Ἀποφασίζει:

1ον) Δὲν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ Ἰωάννης Τσατσαρώνης καὶ ὁ Ἀποστολάρας εἰν' αὐτουργοὶ ἢ μέτοχοι τῆς γενομένης πειρατείας εἰς τὴν ἰονικὴν βομβάρδαν ἢ «Εὐαγγελίστρια», ὅθεν ἀπορρίπτεται ἡ κατ' αὐτῶν αἴτησις τοῦ Ἀντωνίου Κουρκουμέλη καὶ ἐπομένως ἀπολύεται τῆς φυλακῆς ὁ Ἰωάννης Τσατσαρώνης.

2ον) Ἀπορρίπτεται ὁμοίως ἡ αἴτησις τοῦ Ἰωάννου Τσατσαρόνη περὶ ἱκανοποιήσεως διὰ τὴν εἰς τὴν ὑπόληψίν του γενομένην προσβολὴν ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα, διότι, ἂν καὶ ἀμέτοχος τῆς πρὸς τὸν Κουρκουμέλην πειρατείας, ἐμέθεξεν ὅμως κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαν του εἰς ἄλλην πειρατείαν.

3ον) Καταδικάζεται ὁ ἐνάγων Ἀ. Κουρκουμέλης νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Ἰω. Τσατσαρόνην χρηματικὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον φυλάκωσίν του πρὸς 3 γρόσια τὴν ἡμέραν, ἀφ' ὅτου ἐφυλακίσθη μέχρι τῆς σήμερον.

4ον) Διαφυλάττονται τὰ δίκαια τοῦ πλοιάρχου Ἀ. Κουρκουμέλη καθ' οὔτινος ἀνήκει διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ πλοῖόν του πειρατείαν.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δωδεκάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκᾶς Ράλλης
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 60

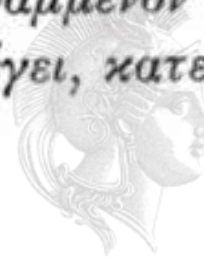
Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2493 διεύθυνσιν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας συνοδεύουσας τ' ἀφορῶντα τὴν μεταξὺ Ἀναγνώστου Δεσύλλα καὶ τοῦ πλοιάρχου Ἀναγνώστου Γεωργίου ὑπόθεσιν,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον ἀναφορὰν τοῦ Ἀ. Δεσύλλα τῆς 3 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς παριστάνει ὅτι ὁ Ἀ. Γεωργίου, Σπετσιώτης, τὸν χρεωστεῖ 1960 γρόσια, τιμὴν διωρισμένην 98 βατσελίων ἀραβοσίτου, τὸ ὅποιον τοῦ ἐπῆρεν εἰς Γλαρέντσαν,

Θεωρήσασα ἔγγραφον παραλαβῆς τῆς 16 Ἰουνίου 1828, ἐν Γλαρέντσα, δηλοποιούντος ὅτι ὁ Ἀντώνιος Παπα Γεωργίου, ἐπιστάτης τοῦ πλοίου τοῦ Ἀναγνώστη Γεωργίου, ἔλαβε τὸ ρηθὲν ἀραβοσίτι, καὶ τὸ ὅποιον φαίνεται ὑπογραμμένον ἀπὸ τινος Ἰω. Προκοπίου ἀντὶ τοῦ εἰρημένου Ἀντωνίου, μὴν ἐξεύροντος νὰ γράφῃ,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Γλαρέντσα, ὑπογραμμένον ἀπὸ 7 ἰδιώτας καὶ δηλοποιούν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον κατὰ λάθος, ὥς λέγει, κατεσχέθη

τὸ ρηθὲν ἀραβόσιτον καὶ παρεδόθη εἰς τὸν ἐκεῖ ἀποκλειστὴν Ἀναγνώστην Γεωργίου, Σπετσιώτην,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 504 πρόσκλησιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον Γ. Σαχτούρη, δι' ἧς τὸν ἐζητήθησαν περὶ τῆς ὑποθέσεως πληροφορίες,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 337 ἀπάντησιν τοῦ Ἀντιναύαρχου καὶ τὰς ἐγκλεισμένας δύο ἀναφοράς, τῆς μὲν τοῦ Ἰω. Ἀντίοχου Μπουκῆ πρὸς τὸν πλοίαρχον Ἀναγνώστην Γεωργίου, τῆς δὲ τοῦ Α. Γεωργίου πρὸς τὸν Ἀντιναύαρχον, διὰ τῶν ὁποίων παριστάνεται ὅτι κατεσχέθη τὸ ἀραβόσιτον ὡς λαθρεμπορία,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαν τοῦ Ἀναγνώστου Δεσύλλα τῆς 18 Δεκεμβρίου καὶ τὴν τοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου τῆς 20 τοῦ αὐτοῦ 1828, καὶ τὴν κατ' ἐπανάληψιν ὁμολογίαν τοῦ αὐτοῦ Δεσύλλα τῆς 15 Ἰανουαρίου 1829, λέγοντος ὅτι τὸ προῖόν τοῦ ἀραβόσιτου παρεδόθη εἰς τὸν Σαχτούρη,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίον Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι τὸ προκείμενον ἀραβόσιτον ἀπεβιβάσθη εἰς Διαπόρι ἀπὸ ἰονικὸν πλοῖον, ἐν ᾧ τὰ μέρη ἐκεῖνα τῆς Πελοποννήσου ἦσαν στενῶς ἀποκλεισμένα.

2ον) Ὅτι ὁ Μπουκῆς, ἔχων ἐκτελεστικὴν δύναμιν, διετάχθη ἀπὸ ἀνθρώπου τῆς ἐκεῖ Δημογεροντίας διὰ νὰ τὸ συλλάβῃ ὡς λαθρεμπορίαν.

3ον) Ὅτι κατασχεθέντος τοῦ ἀραβόσιτου ὁ κτήτωρ αὐτοῦ Δεσύλλας ἐκρύφθη καὶ δὲν ἐφανερώθη εἰ μὴ, ἀφοῦ ὁ ἀποκλειστὴς Α. Γεωργίου παραλαβὼν τὸν ἀραβόσιτον τὸν ἐζήτησε.

4ον) Ὅτι ὁ Δεσύλλας, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ ἀποκλειστοῦ, εἶχε ζητήσει ἄδειαν ἀπὸ τὸν ἀποκλειστὴν διὰ νὰ μετακομίσῃ ἀραβόσιτον ἀπὸ τὸν Μύτικαν καὶ δὲν τὴν ἔλαβε.

5ον) Ὅτι ὁ ἀποκλειστὴς ἐπροσπάθησε νὰ πιάσῃ τὸ πλοῖον, ὅπου ἐξεφόρτωσε τὸ ἀραβόσιτον εἰς Διαπόρι καὶ δὲν ἠδυνήθη.

6ον) Ὅτι τὸ παραβὰν τὸν ἀποκλεισμὸν πλοῖον ἔφθασε νύκτα, ἐξεφόρτωσε νύκτα τὸ ἀραβόσιτον, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἠγόρασεν ὁ Δεσύλλας, ὡς λέγει.

7ον) Ὅτι ὁ Δεσύλλας, κάτοικος ὢν εἰς Κέρκυραν, ἐπαραιοῦσεν ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1827 εἰς Πύργον καὶ Γλαρέντσαν κ' ἐμπορεύετο σίτους.

8ον) Ὅτι ἐγνώριζε τὸν ἀποκλεισμὸν καὶ δὲν εἶχεν ἀπὸ τὸν ἀποκλειστὴν ἄδειαν νὰ πωλήσῃ.

Παρατηρεῖ δέ:

1ον) Ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν κατεσχέθη τὸ ἀραβόσιτον τοῦ Δεσύλλα οἱ περὶ τὸν Πύργον, τὸ Κατάκωλον καὶ τὴν Γλαρέντσαν τόποι ἐχρησίμευαν διὰ προμήθευσιν τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ καταχρήσεις ποικιλοτρόπους.

2ον) Ὅτι ὁ Δεσύλλας, μὴν ἔχων οἰκογένειαν οὔτε κτήματα εἰς τὸν τόπον, ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἐντόπιος, οὔτε ἠδύνατο νὰ κερδίῃ ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς Ἕλληνας ἐγκατοίκους, φαίνεται πιθανώτατα εἰς τῶν μετερχομένων τὰς μὲ τοὺς ἐχθροὺς καταχρήσεις.

3ον) Ὅτι, τεθέντος ὑπ' ὅψιν ὅτι δὲν διεμαρτυρήθη ποσῶς διὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀραβόσιτου, ὅτι δὲν εἶχεν ἄδειαν τῆς πωλήσεως παρὰ τοῦ ἀποκλειστοῦ, ὅτι δὲν ἐπαρουσίασε κανὲν ἐπίσημον μαρτυρικὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τῆς Δημογεροντίας Γλαρέντσας, ὅτι τέλος πάντων ἠγόρασεν, ὡς λέγει, τὸ ἀραβόσιτον εἰς ἀπόκρυφον μέρος καὶ μὲ τοσαύτην ταχύτητα μετὰ τὴν ἐκφόρτωσίν του, περιστάσις ἣτις τὸν ἀποδεικνύει

συνεννοημένον μετὰ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον παρέβη τὸν ἀποκλεισμόν, δι' ὅλα ταῦτα ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ μὴν ἐκλάβῃ τὸ ρηθὲν ἀραβόσιτον ὡς λαθρεμπορίαν πο-
λέμον.

Ἐπομένως ἀποφασίζει:

1ον) Ἡ αἵτησις τοῦ Ἀναγνώστου Δεσύλλα καὶ Συντροφίας ἀπορρίπτεται.

2ον) Τὸ ἀραβόσιτον βατσέλια 98 τοῦ Ἀναγνώστου Δεσύλλα καὶ Συντροφίας, κατασχεθὲν εἰς Γλαρέντσαν παρὰ τοῦ ἀποκλειστοῦ Ἀναγνώστου Γεωργίου, Σπετσιώ-
του, δημεύεται.

3ον) Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ἀποφάσεως θέλει κοινωθῇ εἰς τὸ Γεν. Φροντι-
στήριον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτα-
κοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Λουκάς Ράλλης
Γεώργιος Ἀθανασίου
Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 61

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2578 διεύθυνσιν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπι-
κρατείας συνοδευούσης ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Κυκλάδας Ἐκτάκτου Ἐπι-
τρόπου κατὰ τοῦ πλοιάρχου Κωνσταντίνου Κυριακοῦ,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2439 ἀναφορὰν τοῦ ρηθέντος Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου
πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος
Κυριακοῦ, Στουραῖτης, ἀναχωρήσας ἀπὸ Αἴγινα μετὰ τὸ πλοιάριόν του, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ
ὅπου ἦτο διευθυμένος κατὰ τὸ διαβατήριόν του, ὑπῆγεν εἰς τόπον ἀποκλεισμένον,
ὅπου ἀποβιβάσας τὸ φορτίον του ἐφόρτωσε βελανίδι, καὶ ὅτι μετσκομίζων τροφὰς
εἰς τουρκικοὺς τόπους μολύνει ἐν ταύτῳ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν μετὰ τὴν προσ-
πάθειαν τοῦ νὰ κρύπτῃ τὴν παρανομίαν του,

Θεωρήσασα τὴν εἰς τὸ Ὑγειονομεῖον τῆς Κέας γενομένην ὁμολογίαν τοῦ αὐτοῦ
πλοιάρχου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς ὁμολογεῖ ὅτι ἀπεβίβασεν εἰς τὸ Μεσοχώρι
Εὐβοίας ἄλας καὶ παρέλαβε βελανίδι,

Θεωρήσασα ὁμοίως τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐτοῦ πλοιάρχου, γενομένην ἐνώπιον τοῦ
Δικαστηρίου τούτου τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1829, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀπολογίαν του τῆς
22 Ἰανουαρίου 1829,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ